

morda molčal kakor kujav paglavce. Razložil sem bil, kako se je zgodilo, da se veliki in mali tisk radi oddaljenosti od tiskarne in radi naraščanja tvarine med tiskom ni tako dosledno rabil, kakor sem bil določil a priori, in da knjiga vsled tega dela vtisk, češ, da pisatelj ne ve, kaj je važno, in kaj ni važno, da nima razsodka. Rekel je, da je s tem trpela preglednost. Tudi to ni istina; preglednost ali nepreglednost je odvisna od spretnosti ali nespretnosti razdelitve v večje ali manjše oddelke.

Velik naroden »faux pas« pa je ta, da resnične ali navidezne napake peremo pred nemškim občinstvom. Slovenec Topolovšek, klanjaje se v jezikoslovju še nazorom Benfeyevim — Boppovim — Schleicherjevim, je hotel v obširni knjigi, ki jo je dal natisniti češki mecen, dokazati, da so Slovenci sorodni z — Baski; ni hotel dati knjige pred tiskom v presojo strokovnjakom. Vsled tega ponesrečenega poskusa, po katerem pa ni prizadet ugled nobenega slovenskega društva, je »Archiv« na kratko odklonil Topolovškovo delo ter polomil pisatelja samega. To se še da razumeti: predrznost dobi povsod svoje plačilo.

Če pa »Slovenska Matica« izda kako delo, katero je sama odobrila, ki pa se je spisalo v trgovinskem mestu s resnimi pripravami, takega dela nobeden pravi Slovan — vsaj po mojem mnenju — ne bode v nič deval pred — Nemci.

Mi Slovenci nimamo toliko duševnih središč, kakor Rusi in Nemci, nimamo niti vseučilišča, niti akademije, niti mecenatov; mi nimamo drugega nego raztrgano in krvavo kožo. Meni bi še v sanjah ne prišlo na um, da bi v naših bornih razmerah sorojaku nasproti zasedel visoki sodniški stol v tujem jeziku. Tudi moj osamljeno delujoč tovariš dr. Sket je z Dunaja preko Berolina v Celovec dobil — »ukor«! To sem jaz tačas odločno grajal; »ukori« so za paglavce, a ne za profesorje.

Taki so moji nazori o občevanju slovenskih književnikov med seboj. — Radi nedostatnega prostora se, žal, ne morem spuščati v pojasnjevanje nekaterih grajanih točk glede knjige same, nje razvrstitve itd. Samo naj še omenim, da nisem napadal, nego se branil.

Skleпам z željo, naj bi z ozirom na važnost našega edinega znanstvenega zavoda kak starejši priznan slovenski književnik o moji knjigi izrekel svoje mnenje, n. pr. dr. G. Krek.

K. Glaser.

Slovenska knjižnica je prinesla v 60.—61. snopiču Zamejskega poezije, o katerih izpregovorimo o priliki obširneje, v 62.—63. snopiču pa povest »Marica«, spisal Ljuba Barbič (Gjalski), poslovenil Vinko Vinič. Cena snopiču 36 kr.

Drugo berilo in slovnica za obče ljudske šole. Sestavila M. Josin in E. Gangl, učitelja v Ljubljani. V Ljubljani. Tiskala in založila Ign. pl. Kleinmayr in Fed. Bambergova tiskarna. 1897. Str. 224. Cena vezani knjigi 80 v. — Ta na vnanje lična knjižica nam je došla, pa prepozno, da bi mogli že v tej številki obširneje o njej govoriti.

Deutsch-slovenisches Wörterbüchlein zum Gebrauche beim Unterrichte in den weiblichen Handarbeiten an Volksschulen mit slovenischer Unterrichtssprache. Verfasst von H. Schreiner und Dr. J. Bezjak. — Mar-